

[Ivar Nørgaard]

til de konkrete forslag i første fase. Det kan ske ved, at et udvalg arbejder med sagen, og uden at der bliver igangsat en regeringskonference.

Hvad afgiftsharmoniseringstanker angår, finder vi det afgørende, at statsministeren og den øvrige regering – som jo i hvert fald har én repræsentant her i aften – står fast på det kendte danske standpunkt med nej til harmonisering af moms og afgifter på tobak og spiritus og med fastholdelse af den danske todøgnregel.

Som det fremgår af planen »Gang i 90'erne«, er vi derimod tilhængere af en ændring af selskabsbeskatningen med lavere skatteprocenter på et bredere skattegrundlag og af en omlægning af indkomstskatten, således at skattesystemet bliver tilnærmet det, der er almindeligt i de øvrige EF-lande, og som svenskerne og nordmændene også overvejer at indføre.

Men jeg vil gerne advare statsministeren mod at bagatellisere grænsekontrolproblemet. Det lyder jo fint, når statsministeren siger, som han gjorde det her i aften, men vi mener også, det er noget letsindigt. Han siger, at det ville være urimeligt over for borgerne at insistere på grænsekontrol, hvis man kan løse spørgsmålene f.eks. om kriminalitetsbekæmpelse, veterinærkontrol og afgiftsopkrævning tilfredsstillende.

For det første ved statsministeren jo udmærket godt, at de nævnte problemer vil det tage lang tid at løse, hvis de overhovedet kan løses tilfredsstillende, og for det andet springer statsministeren let og elegant hen over det vigtige problem, nemlig private borgeres grænsehandel.

Jeg og Socialdemokratiet finder, at Danmark står over for så store problemer i forbindelse med planerne om den økonomiske og monetære union og planerne om afgiftsharmonisering, at det er af afgørende vigtighed, at vi her i Folketinget kan samles om en fælles holdning til disse spørgsmål. Derfor har vi fra socialdemokratisk side lagt megen vægt på at finde frem til en formulering af en dagsorden, som kan samle flest mulige, og vi har haft grundige drøftelser med repræsentanter for regeringen, som er endt med, at vi er blevet enige om følgende forslag om dagsorden, som derfor nu fremsættes på Socialdemokratiets, Det Konservative Folkepartis, Venstres og De Radikales vegne. Det lyder som følger:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget fastslår, at hensynet til en øget beskæftigelse, et bedre ydre og indre miljø samt til en mere ligelig social fordeling skal sikres en fremtrædende placering i forbindelse med udviklingen af det indre marked og det økonomiske og monetære samarbejde.

Endvidere fastslår Folketinget, at en eventuel gennemførelse af første fase af Delors-rapportens idéer ikke automatisk forpligter til at gennemføre anden og tredje fase, og går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 46).

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil såmænd blot spørge hr. Ivar Nørgaard, om jeg virkelig forstod, hvad der blev sagt, helt korrekt, for som jeg forstod det, sagde hr. Ivar Nørgaard, at han – og dermed selvfølgelig hele Socialdemokratiet – syntes, det var helt rimeligt, at Vesttyskland og England skulle være med til at rage kastanjerne ud af ilden for Danmark. For det er jo det, der er sagen. Det er dem, der forstår at udnytte det indre marked. Det er dem, der har velstand.

Men hvad er det, der sker? Danmark har med sin uduelighed og sine ubrugelige love sørget for, at dansk erhvervsliv har mistet alt initiativ. Og så er mit spørgsmål, hr. Ivar Nørgaard: Er det virkelig meningen med det, der blev sagt fra talerstolen lige nu, at man skal have en ligelig fordeling af alle de sociale goder, således at det er de lande, der har forstået at udnytte chancen, de lande, der virkelig har gjort en indsats, som nu skal betale Danmark for dets uduelighed? Tænk, det synes jeg ikke engang vi kan være bekendt.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg har også et spørgsmål til hr. Ivar Nørgaard. Jeg har – og det er en lidt ny fornemmelse for mig – efter den tale i aften fået mere respekt for de rigtige EF-modstandere end for hr. Ivar Nørgaard og hans parti, for som jeg kan se